

Протокол

№

гр. София, 03.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **981** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 13,38 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – С. Н. К. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Ш., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ "СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ "- СЕРДИКА – редовно призован, представлява се от юрк. Й., с представено по делото пълномощно.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – Р. К. Т. непълнолетен със законните си представители майка С. Н. К. и БАЩА К. ХР. Т. – редовно призован, не се явява. Представлява се от адв. Л. К. К., особен представител.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – Р. З. К. – редовно призовани, не се явява лично и се представлява от адв. Д., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА К. Х. Т. – редовно призована, не се представлява.(СГП редовно призован, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсва процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ЮРК. Й. – Настъпила е промяна и има постановена нова заповед, с която има промяна. Детето е настанено при лелята.

АДВ. Ш. – Поддържам жалбата. Запознат съм със заповедта и считам, че съдът следва да реши дали е налице отмяна на заповедта или се продължава действието на старата заповед, с изменение само на мярката. Нашето мнение е, че заповедта, която е

предмет на нашата жалба, е отменена, тъй като е променен съществен елемент от правоотношението, а това е лицето, при което е настанено детето. Това е съществен елемент от административното правоотношение, тъй като то е свързано с личността на лицето. Установено е от специалните власти от ДСП „С.“, че лицето Р. К., при която детето беше първоначално настанено, по силата на заповедта от 23.01.2024 не притежава родителски капацитет и отчуждава детето от родителите му и отказва да изпълни реинтеграция на детето с родителите, което е основна цел на действията на социалните власти, поради което считаме че промяната на лицето, при което детето е настанено не е само механичен въпрос, а променя цялото правоотношение и моля да се произнесе съдът дали счита заповедта за отменена, така както е записано в нея или се продължава същата заповед.

ЮРК. Й. – Считам че производството следва да се прекрати, тъй като липсва правен интерес за жалбоподателя. Така издадения административен акт, който се обжалва пред настоящия състав е отменен от неговия издател и е постановен нов такъв, който не е обжалван.

АДВ. Д. – Също считам, че настоящото производство следва да бъде прекратено поради липса на правен интерес, тъй като обжалваният административен акт вече не е действащ и не е в сила.

АДВ. К. – Предоставям на съда.

СЪДЪТ на основание чл. 146 ГПК, във вр. чл. 144 АПК ДОКЛАДВА жалбата на С. Н. К., с адрес: [населено място], чрез адв. Е. М., срещу заповед № ЗД/Д-С-СК-032/23.01.2024 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., [населено място]. Обжалва се материалната и процесуална законосъобразност на заповедта.

С жалбата се оспорва законосъобразността на посочения акт. По делото е представена заповед от 26.07.2024 г. от директора на ДСП „С.“ при АСП, с която е наредено прекратяване на настаняването на непълнолетния Р. К. Т. в семейството на Р. З. К. и своевременно го настанява в семейството на Е. Н. К.. На първо място с процесната заповед се променя настаняването на непълнолетно лице, като се настанява при друго семейство. В Тази заповед липсва изричен диспозитив, с който се отменя предходната заповед, нито се оттегля същата, а се издава се нов индивидуален административен акт, с ново настаняване на детето, който подлежи на оспорване по съответния ред. На преценката на жалбоподателя е дали същият държи производството да продължи по отношение на оспорения акт или да обжалва постановеният нов акт. На следващо място липсва и съгласие за прекратяване на производството от страна на жалбоподателя, с оглед съдебната фаза, на която се намира производството. Такова съгласие е необходимо за прекратяване на делото и оттегляне на акта.

СЪДЪТ по доказателствата,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА доказателствата по административната преписка.

ПРИЕМА молба с представени писмени доказателства от жалбоподателя.

СЪДЪТ връчи копие от молбата на останалите страни.

АДВ. Ш. – Моля да се приемат доказателствата, които представяме в днешното съдебно заседание, а именно писмо изх. № 91АО-1216/30.07.2024 г. от зам. министър

на труда и социалната политика, заедно с декларация от К. Т., баща на Р. Т. за съвместна почивка на детето с бащата за периода от 30.08 до 10.09.2024 г. и сигнал молба от С. и К. Т. до ДСП „С.“, ДСП „О.“, ДСП „Л.“ и АСП. Довели сме и двама свидетели, с чийто разпит ще установим обстоятелствата, посочени в първоначалната и допълнителната жалба.

СЪДЪТ ПРИЕМА представените допълнително доказателства .

АДВ. Д. – Поддържам доказателствените искания, които са описани в отговора на жалбата. Като сме поискали също двама свидетели, в режим на довеждане, но не ги водим днес. Не възразявам да се разпитат днес водените свидетели на жалбоподателя. И имам искане за изискване от СРП на заверени преписи от прокурорска преписка, както и изслушване на детето.

ЮРК. Й. – Не възразявам да се допуснат свидетелите. Нямам други доказателства към момента.

АДВ. К. – Нямам възражение да се допуснат исканите доказателства.

АДВ. Ш. – Във връзка с казаното от колежката имам няколко доказателствени искания.

Моля да се задължи като трето, неучастващо лице Гранична полиция на Аерогара С., да представи писмен документ от ДАЗД от 21.01.2024 г., с който административният орган е поискал от Гранична полиция да спре детето на аерогара С., правното основание за това.

Да се задължи ДСП „О.“, като трето, неучастващо лице, компетентно в момента по случая, да представи цялата административна преписка по случая Р. Т., където са събрани материалите на ДСП „С.“ ДСП „О.“ и ДСП „Л.“.

Да се изиска от СРП заверено копие от ДП № 1028 на СРП, същото ДП № 5093/2024 г. на СДВР, както и ДП № 15104, заведено със сигнал от 01.04.2024 г. на СРП. С тези доказателства ще докажем, че родителите са изпълнявали своите родителски задължения по отношение на правото на образование на детето, а също така и че нямат отношение към претендирания случай за физическо насилие над детето на 09.01.2024 г. при 170 училище в [населено място] – С.. По отношение на искането за разпита на детето, не възразявам.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА С. К. /лично/ – Аз мисля, че много ще му дойде вече. Това дете от няколко месеца само по съдилища и социални се мъкне. Ако прецените го викнете, но аз като майка, не желая.

СЪДЪТ по отношение на искането за разпит на четирима свидетели, по двама за жалбоподателя и заинтересованата страни, намира същото за основателно и

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит, в режим на довеждане исканите свидетели.

В днешното съдебно заседание ще бъдат разпитани двамата свидетели, доведени от жалбоподателя.

По отношение на искането за представяне на документи от трети, неучастващи по делото лица, намира, че на страните следва да бъдат издадени СУ, по силата на които да се снабдят с такива доказателства, след внесена ДТ и представен проект.

По отношение на Досъдебните производства, следва да се предостави възможност за конкретизиране на искането по отношение на кои конкретно документи от тези ДП се иска представянето им, както и в каква връзка, след което следва да бъде издадено съответното СУ за снабдяване с посочените документи по ДП.

По отношение на разпита на детето съдът ще се произнесе след събиране на останалите доказателства.

В залата беше въведен първия от свидетелите.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване обясненията на свидетеля _____ и СНЕМА неговата самоличност:

Р. П. А., на 56 години, български гражданин, неосъждан. Предупредена за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 НК, обеща да каже истината.

На въпроси на адв. Ш. свидетелят отговори:

СВИТЕЛЕЛЯТ: Р. беше едно слънчево дете, много отворено, много общително. Бързо завързваше контакти и имаше приятели. Не е създавал проблеми на родителите си. Проблеми с психиката си никога не е имал. Те живееха в много добри битови условия и винаги са се хранели с качествена, хубава храна и е задоволен по всякакъв начин. През 2019 г. живееха в огромна къща, която бяха наели в кв. Б., предвид че трябваше да се преместят в П., заради професионалните им ангажменти, а по-късно се преместиха в центъра на Бургас, където бяха наели два големи апартамента, за офис и за живеене, в който всеки си имаше стая. Ползвали са ресторанти, качествена храна и никога не са се задоволявали с некачествени неща. Те като родители, винаги се отнасяха много добре. Винаги са търсели мнението му. Когато не са били съгласни с него, винаги са му обяснявали защо. Много са съвестни и отговорни като родители към детето си. Те, като родители никога не са ограничавали Р. в мнението му и желанието му за училище и за възгледите му. Винаги са го питали и са зачитали мнението му. Учил е винаги в елитни училища, макар и частни. Ползвал е извънкласни дейности. Посещавал е ментална математика, спортни танци, английски език усилено учеше, и искаха да му дадат адекватно образование. Когато беше първи клас, учеше в [населено място], после в [населено място] в частно училище „Ф.“, което отговаря на стандартите на МОН и в момента е от най-желаните и с висок стандарт. Искали са да му дадат възможно най-доброто, затова и тръгнаха за П. и после и в Бразилия, за да му дадат едно високо образование и реализация в световен мащаб, ако иска. Доколкото знам Р. никога не е изразявал негативно отношение или нежелание да посещава дадено училище. За П., той замина с голямо въодушевление и знам, че там посещаваше частно училище, беше много добре интегриран и след посещенията на бабата той отказа да ходи и да посещава това училище. Родителите му бяха принудени да потърсят друга алтернатива и се преместиха в Бразилия. Баба му ги посети в П. през 2023 г. за 4 месеца, от лятото до есента, а септември 2023 беше при мен в С. влас няколко дни и сме обсъждали какво тя не харесва в П.. Р. в Бразилия, доколкото знам не е била. През септември, когато ми беше на гости говорихме много и тя ми споделяше идеи, които ми се струваха доста нереалистични, че детето трябва да си дойде тук в България, да си учи тук, да си спи в собственото легло и т.н. и каза че веднъж да си дойде детето, няма да го пусна повече там. Когато си дойде Р., на втория ден, през ноември 2023 г. се видяхме тримата и поговорихме. Той говореше с нейните думи, които тя беше ми казвала и каза че не иска да се връща. През ноември тя ходи да проверява как да го запише на училище. Служителката е отсъствала и ме помоли, тъй като аз живея наблизо, да отида аз и да проверя следващата седмица. Ходих и жената ми обясни какви документи трябва да се представям. Тогава ми стана ясно, че тя ще се опита да запише детето незаконно, тъй

като тя няма тези документи за завършени степени на образование и тогава ми светна „червената лампа“, че нещо се случва. Майката на Р. категорично никога не е осъществявала насилие спрямо него. Тя не си позволяваше ухото да му издърпа, камо ли да говорим за насилие, психическо или физическо. Те винаги са го гледали с толкова любов и внимание. На 18 или 19 декември, след като бяхме говорили по интернет и разбра какво се случва тя беше в шок, че искат да им отнемат родителските права. Бяха го изпратили тук във ваканция, защото февруари започва учебната година в Бразилия и вече му бяха намерили училище и къща и т.н. С. – майката, си дойде по спешност на 20 декември, тъй като не искаше да остави детето си тук при положение, че им заявяват, че ще отнемат родителските им права. Р. – бабата, искаше да отнеме правата им, за да осигури тукашния живот, че в Бразилия е страшно, опасно, казвам го с ирония разбира се. Бабата е със средно образование и е работила като инкасатор във ВИК и не знае нивото на образование в П. и Бразилия, както и не знае езици и никога не е живяла за дълго в чужбина. Бащата също в никаква форма не е участвал в насилие над детето. Той беше в Бразилия до януари 2024 г. Дойде си на 18 или 19 януари, тъй като личните документи на детето бяха отнети от бабата и от лелята, отказаха да ги връщат и С. не можеше сама да му издаде нов задграничен паспорт, тъй като е малолетен и на 19 януари си дойде и изкараха нови документи. Към момента, когато семейството реши да замине в Л. Америка, с цел повишаване образованието на детето, не ми е известно бабата Р. или някой друг да се е противопоставял на това, но след това, особено след като стигна там и започна да настройва детето и то спря да ходи на това училище, защото не било на нивото му. Разбрах че детето е било записано на 13.12.2023 г. в Нови Искър, а от майката беше отписало след това, тъй като тя не желаете, тъй като беше записано без тяхно съгласие и без желание детето да остане тук, но бабата го записа в И., в циганското училище. Имаше инцидент на 20.12.2023 г. в Н., на който аз присъствах. Отидох със С. и наш приятел К.. Позвънихме, тя отвори и когато видя дъщеря си я попита какво прави там. Нямаше прегръдка и никакво майчино отношение. Влезнахме вътре и седяхме в кухнята, а когато детето дойде майка му излезе, тъй като то беше на вратата и искаше да си вземе нещо за да излезе пак. Когато я видя се стресна, защото не очакваше. Попита само дали баща му е тук, потрепери му устичката, нямаше как да реагира, а майка му нищо не отговори. Казах му че той трябва да си тръгне с майка си защото му е родител и няма как да остане при баба си. Той хукна и излезе навън. Опитах се да го спра за да си поговорим, но то избяга. Бабата излезе и само дето не удуши К., хващайки го за шала му. Над Р. на тази дата не е имало никакво насилие или караници и повишаване на тон. С. и К. след този инцидент на 21.01.2024 г., когато ги спряха да излетят те подписаха декларация, че ще останат и ще гледат детето си тук. Това стана или на 22 или на 23 януари, не мога да кажа точно.

На въпроси на АДВ. Д., свидетелят отговори:

СВИДЕТЕЛЯТ: Впечатленията ми са от около седем, осем години. Виждала съм се по интернет със семейството, но само с детето не. По-рано казах къде са живели. Детето в Бургас учеше в частно училище „Ф.“ и дори към онзи момент то да не е имало лиценз на МОН, детето се яви като частен ученик. По цял ден беше във „Ф.“, но понеже към онзи момент не отговаряха на МОН, той се яви като частен ученик в държавното училище в индивидуална форма на обучение. в Бразилия не беше записан, там тепърва щеше да започва през февруари. В П. завърши в частно училище 6 клас. В Бразилия последните два месеца бяха по-скоро като проучване, разходка и

екскурзия за да преценят къде да се настанят, макар, че родителите бяха избрали вече, но Р. е искал да обиколят по океанските градове и тогава да се върнат в М.. На 20 декември при посещението на Р. С. ме помоли да я придружа и затова бях с нея.

На въпроси на АДВ. К. свидетелят отговори:

СВИДЕТЕЛЯТ: Със К. и С. сме в много добри приятелски отношения. Там в чужбина аз не съм ходила, но те идвах при мен в С. В. и сме близки.

АДВ. К.: Защо избягахте при инцидента на 20 януари след детето да го спирате?

АДВ. Ш.: Възражявам срещу този въпрос. Той е навеждащ и свидетелката не е казала, че е тичала след детето.

АДВ. Д.: Имало ли е случаи когато родителите са се съгласили с детето, тъй като вие казахте, че са му обяснявали когато не е право?

СВИДЕТЕЛЯТ: В повечето случаи са се съгласявали и са му искали мнението. Ситуация, в която впоследствие са се съгласявали с него, след като са му обяснили, че не е прав, няма. Няма точно такава ситуация.

Свидателят беше освободен, като му беше върната представената от него лична карта. В залата беше въведен вторият свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване обясненията на свидетеля и СНЕМА неговата самоличност:

К. Х. Т. на 43 години, български гражданин, неосъждан. Предупреден за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 НК, обеща да каже истината.

На въпроси на адв. Ш. свидетелят отговори:

СВИТЕЛЕЛЯТ: Конфликти са откакто сме се събрали с жена ми С.. Р. е конфликтен човек и сме имали конфликти кажи-речи от самото начало. Когато Р. се роди тъст ми ни покани да живеем в къщата на жена му тогава, наследствена, като тя още тогава беше против да живеем в тази къща. След това, мисля че 2012 г. бяхме аз, жена ми, детето, тъст ми и тъщата и съседката, Р. се опита да ме изгони от къщата, като ми връчи раницата, след което взех решението да се преместим в П. и по-късно се преместихме първо в С., след което в П.. През годините многократно сме се опитвали да стоплим отношенията си. По едно от делата, които тя е завела срещу нас, за издаване на ограничителна заповед на майката, с възможно най-строг вариант, заради което майката вече шест месеца не може да се вижда с детето си, понеже е издадена една експертиза с невярно съдържание, за което сме подали сигнал в СДВР, ние поръчахме независима експертиза и такава беше назначена. Та, вечерта на 18 септември разбирам от детето, че на другия ден ще ходи сутринта с леля си към 10,00 – 10,30 часа, за да бъде сниман. Това беше изненада за нас, тъй като ние обжалвахме предишната експертиза и се изненадахме защо точно

там в П.. Обадихме се на социалните, тъй като те не вдигнаха и от социалните ни казаха, че те са вече там с детето. Отидох и заварих баба му да го представлява и да си говори с вещото лице, което определя. В разговора ни с нея тя се опита да ме изгони като извика охрана, след което пред паркинга на П. те тръгнаха да излизат, детето и бабата и пред детето тя започна да ме нарежда, че съм негодник, подлец и продължи да обижда и това беше чуто от детето. За Р. сме полагали ние с майка му основните грижи. О. във вилата, в която ни беше поканил тъст ми, ние си се грижехме, а после за събота и неделя идваха те. Ние от 2012 – 2013 г. се преместихме в П. и от този момент живеем извън С.. Р. първо го записахме в две детски градини в П., като едната беше с английски език, след което в П. частно училище „Слънчев лъч“, където се справяше чудесно. После, когато дойдохме в С. за 6 месеца и баба му претендираше да го гледа и да го води на училище, а ние си развивахме бизнеса и поради това дойдохме тук. В този момент, втори клас детето го завърши с трудности. Тя ни се обаждаше да ни казва, че той не иска да ходи на училище и съответно да му се обадим и да говорим с него. Той ни се обаждаше и питаше кога ще го вземем. Тогава го убедихме да си завърши там и след това ще го вземем. След това заминахме за Бургас и живяхме там 3 г., като едновременно го записахме в частно училище „Ф.“, където ходеше целодневно, тъй като там имаше и кръжоци и извънкласни дейности. Трети и четвърти клас учеше там, но тъй като училището все още не беше лицензирано по МОН, го записахме като частен ученик в училище „П.“ в Бургас. По отношение на здравето детето беше много здраво. Първите две години изобщо не беше боледувал, след което веднъж годишно е имал сезонни настинки. Не е пил антибиотици, с добра имунна система е. Имаше личен лекар, който го е следил. Налагаше се да живеем в различни градове защото развивахме бизнеса си. Първо заминахме от С. за да не се поддържа този конфликт. В П. създадохме наш собствен бизнес, но се наложи по бизнес причини да се върнем в С., като след това решихме да заминем за Бургас, като там имаме съответно пак някакви дейности и имаме и екип от програмисти. За Л. Америка заминахме поради няколко причини. Едната беше, че тогава избухна войната и минаваха самолети и понеже искахме майка му владее испански и португалски и бяхме решили да включим и нов език за детето, тъй като той знае български и английски от детска градина още. Идеята беше да получи различно

образование. Р. К. не еднозначно прие решението ни. Тя драматизира всички промени и драматично възприе това. Обсъждан е въпроса с нея. Той ходеше на подготвителни испански и около два месеца изкара при нея. Не беше за, но разчитах че имаме разбирателство. Детето беше въодушевено отначало. Обсъждали сме с него и какво ще се случва. Бяхме го записали на онлайн образование в американско училище докато се адаптира и да получава образование и му бяхме платили четири онлайн платформи. Р. замина с интерес и желание на 12 години беше тогава. На 21.01.2024 г. го изпратихме във ваканция, беше ноември месец. Първо ни заплаши докато бяхме там с отнемане на родителски права, след което жена ми дойде да види какво става. Оказа се, че той е бил записан незаконно от баба си и леля си с някаква диплома, която е изцяло фалшива. На 18 аз пристигнах и на 19 отидохме да изкараме международен паспорт на детето, тъй като бабата беше взела документите му и нямаше как да се върнем обратно в Бразилия. На 20 януари беше повикала полиция вечерта по сигнал на бабата или лелята, не си спомням вече и на 21 взехме решение да се върнем с детето, тъй като учебната година в Бразилия започва през февруари. Преди да тръгнем се консултирахме с двама адвокати, със социалните и полицаите, които дойдоха на 20 януари, като ги попитахме какво има срещу нас и има ли проблем. Те и ни казаха, че няма и на 21 януари отидохме на летището. От гранични войски ни задържаха. Детето започна да се оглежда на летището и после каза на касата, паспортната проверка, каза, че не иска да пътува. След това каза, че иска да говори с полиция и ни пуснаха нагоре. На граничния контрол жената ни вижда кои сме, след което Р. казва, че се опитваме насила да го изкараме от страната, което не е част от неговия речник. Те ни казаха, да, от вчера ви чакаме. Бил стигнал по някакъв начин сигнал и изкарахме 7 ч. в две различни помещения без да ни покажат документи за задържане и не ни върнаха документите и на детето. На аерогарата присъстваха две момчета от мобилния екип и разговаряха с нас. Казаха ни, че нямат основание да ни задържат и че няма нищо издадено, но ни извиват ръцете и трябва да се издаде нещо за закрила на детето. После дойдоха представители на СДВР и 4 РПУ, К. и П. и взеха детето за 24 часа, не за 72, за да знае, че не се прави така. След 48 часа разбрахме от телевизията, че детето е настанено при баба му, като неговата леля е казала в национален ефир да обяснява,

че майка му е насилник и му е счупила челюстта, че му забраняваме да ходи на училище, а всъщност той беше отписан от училище защото е записан незаконно, а и понеже трябваше да се връщаме в Бразилия. Полицаяте нищо не са ни представяли. Казаха, че понеже детето е направило опит за бягство по този начин те ще го строят, а момчетата от социалните, които вече бяха запознати със случая, защото същите момчета идваха вечерта на 20 и говориха с детето и с нас. След като баба му ни дойде на гости в П., детето отказа да ходи на училище защото тя му е казала, че това е под неговото ниво и поради това взехме решение от П. да се местим в Бразилия. Като тръгнахме за Бразилия аз исках да се устроим в [населено място], но взехме решение семейно взехме да си оставим багажа и да се настаним, но Р. поиска да отидем в О., курорт в Бразилия и ме навиха да ходим по курортите. В продължение на около два месеца валя почти всеки ден. М. го избрахме, тъй като има много добра инфраструктура и там живеят по-заможни хора и има високо ниво на безопасност. Идеята беше след като направим туристическата обиколка по крайбрежието да го запишем на училище и бяхме купили бразилски учебници, за да видим програмата каква е. Наемали сме около пет квартири, с много високо качество, със стая за всеки един от нас. След инцидента на летището, на 22 отидохме в ДСП „С.“ и подадохме заявление, че оставаме в България и ще си гледаме детето. Казаха ни, че 6 месеца детето не може да излиза от страната.

АДВ. Д.: Казахте, че на 21 януари сте трябвало да се връщате в Бразилия. Беше ли записано детето?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не, още не беше записано. Нашият подход беше то да отиде и да си избере това, с което ще се занимава. Пети и шести клас завърши онлайн, в което сме му осигурили няколко платформи и ние, и аз и майка му и комбинирано се занимавахме с него. Детето присъствено ни е казвало, че иска да ходи и затова го записахме в училището в П., частно училище „С. едукативо де лас америкас“. Записахме го с цел да се социализира, да има среда и да има общуване и да влезе в час с езика. Той е записан онлайн и дипломите ги осигуряваме чрез това онлайн образование в Американската система. Програмата, по която учи детето се определя с образователни специалисти. Майка му знае подробностите. Основната причина беше докато е още на тази възраст да го запишем първо присъствено и второ да си разширим

бизнеса международно. Войната е причина, дотолкова, доколкото дядо ми е инвалид от Втората световна война и ми е разказвал за ужаса на войната. Не исках да го причинявам на сина ми. Нашият бизнес е онлайн. Имаме платформа и организираме обучение по различни теми: Личностно развитие, психология, астрология.

СВИДЕТЕЛЯТ беше освободен, като му беше върната представената от него лична карта.

АДВ. Ш. – Когато се заминава за Л. Америка и хората си подготвят детето за образователната система, не се съобразяват с изискванията и стандартите на МОН в България, защото те изнасят детето за Бразилия, не за България.

СЪДЪТ, за събиране на доказателства,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА ДЕЛОТО ЗА 28.11.2024 г. от 14,30 часа, за която дата и час страните – редовно призовани от днешното съдебно заседание.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,45 ч.

СЪДИЯ

СЕКРЕТАР: